

Rozjímání na první sobotu (Leden 2024)

NAVŠTÍVENÍ SV. ALŽBĚTY

P. Marcin Sobiech

Matko Boží, děkujeme Ti, že jsi nás pozvala k tomuto rozjímání, abychom se přitulili k tvému Neposkvrněnému Srdci. Chceme dnes žasnout nad Tvou pokornou službou potřebným. Když ses při Zvěstování dozvěděla, že tvá příbuzná Alžběta je v požehnaném stavu, tvá láska k druhému ti nedovolila zůstat doma. Svatý Lukáš popisuje tvou návštěvu u svaté Alžběty takto:

„V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem: „Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně! Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“

Nejmilejší Matko, jak nás zahanbuješ svou pokorou a láskou k druhým. Když se sama dozvídáš o velké Boží laskavosti vůči tobě, o tom, že si tě Bůh vybral za Matku Boží, čteš od samého počátku Boží vůli, že jedním z tvých úkolů jako Matky Boží je nést Ho druhým. Spěšně, bez čekání, bez odkládání, přes

hory běžíš do Ain Karim, abys přinesla pomoc své sestřenici v nouzi, a především abys jí přinesla Božího Syna, aby On, ještě ve tvém lůně, požehnal Alžbětě, Zachariášovi a ještě nenarozenému Janovi. Měli bychom se cítit zahanbeni tvým postojem lásky. Kolikrát, když máme příležitost projevit gesto lásky vůči druhým, nedokážeme Ježíše druhým darovat. Často se stydíme, myslíme na to, co by tomu řekli druzí, nebo se nám prostě nechce.

Dnes nás učíš, že Ježíš a láska k potřebným se musí nést rychle – bez otálení. Proč? Krásně nám to ukazuje tvé setkání s Alžbětou. Kolik je v něm tajemství. Kolik otázek v nás vyvolává! Ved' nás dál, Maria, abychom pochopili, co nám chceš v tomto tajemství sdělit. Svatý Lukáš píše:

„Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým.“

Ó nejdražší Matko, když nenarozený Jan uslyší tvůj hlas, nemůže se neradovat a tančí, jak říká tvůj evangelista v řečtině. Přijetí tebe do lidského srdce způsobuje, že člověk přijímá Ducha svatého, jak to zažila Alžběta. Ty jsi nositelka milosti, ty jsi ta, která nese Boha, ty jsi ta, skrze niž se nám Bůh dává. Maria, jak je těžké to pochopit. Proto otevíráme svá srdce. Toužíme být jako Alžběta. Otevíráme se působení Ducha svatého! Neklademe otázky, pokud ano, tak plné pokory, naplněné vědomím naší nehodnosti, naší slabosti, stejně jak to řekla svatá Alžběta: „Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně?“. Hledíce na postoj Alžběty, která s velkou pokorou musela navzdory svému pokročilému věku přijmout zprávu o svém mateřství, když v tomto věku člověk často myslí na to, že se se životem spíše rozloučí, než aby ho předával dál. Chceme Tě jako Alžběta a jako budoucí generace, o nichž Tvá příbuzná mluvila, velebit. A není třeba čekat, až se opět staneš Učitelkou na cestě naší víry. Neodpovídáš Alžbětě přímo, nevysvětluješ jí, ale Tvé srdce se při Alžbětiných slovech

obrací k Bohu. On je pro tebe na prvním místě. Učíš nás, že se ve svém životě nesmíme soustředit na sebe, ale na první místo musíme postavit Boha. To je ten správný a jediný řád.

Po Alžbětiných slovech zpíváš Bohu chvalozpěv:

„Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici. Od této chvíle mě budou blahoslavít všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté a jeho milosrdenství (trvá) od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. Mocně zasáhl svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. Mocně sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou. Ujal se svého služebníka Izraele, pamatoval na své milosrdenství, jak slíbil našim předkům, Abrahámovi a jeho potomkům navěky.“

Když znovu poslouchám tvá slova, opět mě uchvacují. Tvá slova svědčí o tvé otevřenosti vůči Božímu působení a jeho milosti. Učíš nás, že být pokorný a soustředěný na tebe nám pomáhá s větší lehkostí vidět, jak Bůh působí v našem každodenním životě. Tvůj chvalozpěv, Maria, je chvalozpěvem klanění, díkůvzdání, a to vše je naplněno nesmírnou radostí. Ve tvých slovech vidíme, jak blízko jsi Bohu, jak blízký je tvůj vztah s ním. Je to tvá osobní zkušenost. Svou osobní zkušenost s Bohem neprožíváš v osamění, ale sdílíš ji, protože jsi si vědoma, i když o tom nemluvíš, že máš poslání, které máš plnit vůči celému lidstvu, a tvůj život je součástí dějin spásy.

Ve své chvále Pána propůjčuješ svůj hlas jakoby nám všem, abychom ve tvém FIAT, a tedy v osobě Ježíše, který se z tebe narodil, našli Boží milosrdenství. Maria, tvá píseň je zároveň písní společenství věřících, kteří chtějí chválit úžasná Boží rozhodnutí. Zpíváš o skutcích, které Pán neustále koná po celé věky: „mocně zasáhl ramenem ... rozptýlil pyšné ... mocně sesadil z trůnu ... ponížené povýšil ... hladové nasýtil dobrými věcmi ... bohaté propustil s prázdnou ... ujal se svého služebníka

Izraele“. V těchto slovech vidíme, že Bůh je vždy na straně těch posledních, že když se zdá, že není vůbec žádná naděje, Bůh nakonec zjevuje svou tajemnou moc, aby ukázal, koho skutečně miluje: ty, kdo se ho bojí, kdo jsou věrní jeho slovu, pokorné, hladové, společenství Božího lidu, které tvoří chudí, prostí a čistého srdce, jako jsi ty, Maria. Tvá píseň nás vyzývá, abychom se připojili k tomuto malému stádu a skutečně se stali členy Božího lidu, který se vyznačuje čistotou a chudobou srdce a miluje Boha.

Maria, v reakci na tvá slova si chceme vzít k srdci povzbuzení svatého Ambrože, biskupa milánského, který ve svém komentáři k tvému hymnu napsal:

„Ať je v každém duše Mariina, aby oslavovala Pána; ať je v každém duchu Mariin, aby se radoval v Bohu. Jestliže podle těla je jen jedna Matka Kristova, podle víry všechny duše rodí Krista, neboť každý v sobě přijímá Boží slovo. (...) Mariina duše oslavuje Pána a její duch se raduje v Pánu, protože duší i duchem zasvěceným Otci a Synu zbožně uctívá jediného Boha, od něhož všechno pochází, a jediného Pána, skrze něhož všechno existuje“.

A také bychom rádi naslouchali slovům papeže Benedikta XVI., který o slovech velkého učitele církve řekl toto:

„Ambrožův komentář k Magnificat mě zvláště zaujal vždy překvapivými slovy: „Jestliže podle těla je jen jedna Matka Kristova, pak podle víry všechny duše rodí Krista, neboť každá z nich v sobě přijímá Boží slovo“.“ Tímto způsobem nás tento svatý při výkladu slov Matky Boží povzbuzuje, abychom se snažili, aby Pán našel příbytek v našich duších a v našem životě. Neměli bychom ho nosit jen ve svém srdci, ale měli bychom ho nést světu, abychom i my mohli porodit Krista pro naši dobu. Prosme Pána, aby nám pomohl oslavovat Ho napodobováním Mariina postoje a ducha a nově přinášet Krista do našeho světa.“

Maria, buď pro nás učitelkou, nauč nás oslavovat Boha a přinášet ho těm, kteří ho nejvíce potřebují, jako jsi to dělala a děláš ty. Amen.

Ave Maria!